

Notat

Orientering om socialministerens svar på henvendelse fra 6-byerne

6-byerne (Aalborg Kommune, Aarhus Kommune, Esbjerg Kommune, Københavns Kommune, Odense Kommune og Randers Kommune) afleverede den 25. juni 2026 et fællesbrev til socialministeren. I brevet har 6-byerne fremhævet de politiske dagsordener på socialområdet, som de anser som de væsentligste for socialministeren at handle på med det samme.

Brevet fra 6-byerne til socialministeren er vedhæftet som bilag 1.

Den 25. august 2026 besvarede socialministeren henvendelsen fra 6-byerne.

Brevet fra socialministeren til 6-byerne er vedhæftet som bilag 2.

26-08-2026

Sagsnummer i F2
2026 - 18523

Dokumentnummer i F2
11846856

Sagsnummer i eDoc
2026-0285587

Esbjerg

København

Odense

Randers

Aalborg

Aarhus

Henvendelse til socialministeren fra 6-byerne

Kære Monika Rubin

Du skal først og fremmest have stort tillykke med dit nye hverv som socialminister og minister for nordisk samarbejde!

Som du ved, har du sat dig i en ministerstol med et stort ansvar. Ansvar for vores udsatte børn, unge og voksne. Mennesker med fysiske og psykiske funktionsnedsættelser. Mennesker med barske oplevelser i bagagen. Et ansvar vi deler med dig, når vi i kommunerne til dagligt møder de mennesker, det hele handler om.

Det er et samfundsansvar, som kommer med forventninger og forhåbninger – både fra borgere, pårørende og de mange vigtige aktører på området, som løfter opgaven i tæt samarbejde med stat, regioner og kommuner.

I landets seks største kommuner har vi brug for akut handling. Mens regeringsforhandlingerne har trukket ud, er udgiftspresset på socialområdet en tikkende bombe. I kommunerne har vi ikke ligget i hængekøjen imens, men vi har brug for dig, og det haster. For det gælder sårbare borgere, der venter på os.

Vi skal hjælpe flere børn og unge tidligt. Vi skal hjælpe mennesker med at indfri deres fulde potentiale og mestre så meget af hverdagen som muligt selv. Og vi skal gribe dem, der kæmper for blot at klare sig igennem hver eneste dag.

Ressourcerne skal samtidig følge vores fælles ambitioner, så regningen ikke bare ender hos daginstitutioner, skoler og ældrepleje. Ligesom pengene naturligvis skal holdes ude af de brodne kars grådige lommer.

Vi synes ikke, at socialområdet fyldte nok i valgkampen. Og det er ærgerligt, at økonomiaftalen for 2027 hverken konkret adresserer eller tilgodeser det specialiserede område. For der venter store og vigtige dagsordener, mens flere dagsordener skal gribes øjeblikkeligt fra din forgænger, så de ikke tabes på gulvet. Vi vil derfor tilskynde dig til med det samme at sætte gang i det politiske og lovmæssige arbejde.

Vi vil her fremhæve de dagsordener, som vi – i ikke prioriteret rækkefølge – anser for de væsentligste at handle på med det samme. Vi håber du vil mødes med os hurtigst muligt for at understrege vigtigheden og uddybe vores erfaringer fra virkeligheden i landets seks største byer.

Bedre styringsmuligheder og -redskaber

Kommunerne skal have de nødvendige ressourcer og rammer til at hjælpe sårbare og udsatte mennesker. Men udgifterne stiger år efter år på det specialiserede socialområde.

Der er derfor brug for, at kommunerne får bedre styringsmuligheder og -redskaber. Vi skal have en ny og gennemsigtig takstmodel med tydelig kobling mellem borgernes behov, tilbuddenes indhold og de udgifter kommunerne betaler.

Forhandlingerne om takstmodellen var langt inden valget. De skal genoptages, så en ny model kan indføres hurtigst muligt. Vi skal også have skabt bedre rammer og muligheder for løbende at tilpasse tilbudskapaciteten. Vi skal sikre, at der er de rette tilbud til at imødekomme borgernes behov – også borgere med komplekse behov, som vi ser flere af. Det kalder både på nye styringsværktøjer og bedre vilkår for at etablere offentlige tilbud.

Opgør med svigt og velfærds kriminalitet

Myndigheder og medier har flere gange afsløret eksempler på alvorlig kriminalitet på sociale tilbud. Vi skal have taget et opgør med svigt af vores sårbare borgere, og vi skal have stoppet den udvikling, der er i velfærds kriminalitet.

Det tidligere folketing aftalte en række gode initiativer, der skal modgå snyd og svigt på området. De initiativer skal vedtages i lovgivning og følges op med yderligere tiltag. Tiltag som kortlægger velfærds kriminalitet i Danmark, skærper Socialtilsynets beføjelser i det økonomiske tilsyn og udvider mulighederne for det tværgående myndighedssamarbejde.

Et nyt misbrugsbillede med store konsekvenser

Hver dag arbejder vi i kommunerne med at forebygge at mennesker ender i misbrug og behandle mennesker med et aktivt misbrug. Vi er opsøgende på gadeplan. Vi er ude på skoler og uddannelsesinstitutioner. Vi tilbyder social- og sundhedsfaglig behandling i vores misbrugstilbud.

Men vi ser en bekymrende tendens. Flere og flere ender i misbrug. Stofsalg og -indtag er igen blevet synligt i gadebilledet. Nu er det piller og pulver, der fylder. Unge mennesker, som har et stærkt foruroligende forbrug af opioider og kokain. Også unge, der ikke tidligere var endt i misbrug.

Det nye misbrugsbillede kommer med en lang række menneskelige tragedier og kan komme til at udgøre en bombe under samfundet. Udviklingen er ikke isoleret til enkelte landsdele eller kommuner – det er en landsdækkende samfundstendens. Der er derfor brug for mere national fokus – og ikke mindst handling i form af viden, ressourcer, skærpede sanktioner mod de kyniske bagmænd samt styrkede indsatser og tilbud.

Dobbeltdiagnosetilbud mangler at opfylde intentionen

Vi bakker op om den politiske intention og det faglige rationale, der ligger i at integrere psykiatrisk behandling med misbrugsbehandling i ét tilbud til mennesker med dobbeltdiagnoser. I kommunerne har vi borgere, der har brug for en samlet behandling, som tager højde for både psykiatriske og misbrugsrelaterede behov.

Regionernes dobbeltdiagnosetilbud er oprettet og finansieret ved en reduktion af kommunernes bloktilskud. Tilbuddet var estimeret til at omfatte ca. 9.200 personer ved fuld indfasning. Men i de kommunale behandlingstilbud ser og behandler vi fortsat de borgere, der ellers er i målgruppen for dobbeltdiagnosetilbuddet. Vi kan i kommunerne derfor ikke se, at dobbeltdiagnosetilbuddet rummer de borgere, som regionerne reelt har fået penge til at hjælpe. Helt konkret afviser regionen fx 70% af de borgere, som København henviser. Det hænger ikke sammen – hverken økonomisk, fagligt eller i forhold til det man politisk stillede borgerne i udsigt.

Fra nationalt hold skal det derfor sikres, at dobbeltdiagnosetilbuddene målrettes og indskriver de borgere, som tilbuddene oprindeligt var tiltænkt. Det nytter ikke, at der er sket et flyt af økonomi fra kommunerne til regionerne, uden at der er sket et tilsvarende flyt af opgaver. Det går i sidste ende ud over de borgerne, der har brug for hjælp og behandling. For pengene er fjernet, men borgerne møder fortsat op i de kommunale misbrugscentre og har brug for vores hjælp.

En varig løsning på kontanthjælpsreformens afskaffelse af særlig støtte

Kontanthjælpsreformen indførte mange gode tiltag. Et enklere systemet med øget incitament til at komme i arbejde – også for mennesker, hvor kun få ugentlige arbejdstimer er muligt. Det kan vi kun bakke op om.

Men ikke alle mennesker kan komme i arbejde lige nu og her. Nogle mennesker har så mange udfordringer i livet, at et arbejde ikke lige er rundt om hjørnet. De mennesker kunne kommunerne tidligere hjælpe med særlig støtte via § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Det sikrede flere fra at blive udsat af egen bolig og ende i hjemløshed i kommuner med knaphed på billige boliger.

Det er vigtigt, at vi finder en varig og holdbar løsning, så vi undgår at se store menneskelige og samfundsmæssige konsekvenser. Vi takker derfor for, at den nye regering vil øge huslejetilskuddet og gøre det permanent. Det er dog en udfordring, at løsningen først forventes at blive en realitet fra 2027, når puljen for 2026 allerede er opbrugt for flere kommuners tilfælde.

Rigsrevisionen stiller skarpt på et teknisk kompliceret anbringelsesområde

Rigsrevisionens beretning om kommunernes behandling af anbringelsessager stiller skarpt på et område, hvor vi som samfund har et meget stort ansvar. Et ansvar, der skal løftes med fokus på retssikkerhed, solid socialfaglighed samt ikke mindst behov, trivsel og udvikling hos de børn og unge det drejer sig om. Sagsbehandlingen skal hele vejen rundt og afdække behov og muligheder, så barnet eller den unge anbringes det rigtige sted, hvis en anbringelse er nødvendig.

Beretningen viser, at det ikke er en let opgave – og det hverken kan eller skal det være. Men flere af 6-byerne vurderer, at beretningen også viser, at vi med proces- og lovkrav om dokumentation har gjort kommunernes opgave unødvendig teknisk kompliceret. Det skal nationalt sikres, at kommunerne har de bedste rammer til at udføre de dele af opgaven, der er vigtige. Barnet eller den unge skal inddrages og lyttes til, der skal laves en grundig børnefaglig undersøgelse og handleplan, og der skal følges systematisk op. Færre ressourcer og mindre tid skal bruges på at sætte flueben det rigtige sted.

Vi ser meget frem til at følge og bidrage aktivt til de vigtige dagsordener, forhandlinger og lovarbejder på socialområdet. Vi uddyber meget gerne skriftligt eller på et møde vores perspektiver på ovenstående dagsordener.

Med venlig hilsen og på vegne af

Rådmand Peter Larsen, Aalborg Kommune

Rådmand Louise Svenstrup, Aarhus Kommune

Udvalgsformand Tina Skov Larsen, Esbjerg Kommune

Socialborgmester Karina Vestergård Madsen, Københavns Kommune

Rådmand Søren Windell, Odense Kommune

Udvalgsformand Karina Hjorth, Randers Kommune

6-byerne

Vester Voldgade 123
1552 København V
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Kære Peter Larsen, Louise Svenstrup, Tina Skov Larsen, Karina Vestergård Madsen, Søren Windell og Karina Hjorth

Doknr.
69869039

Dato
25-08-2026

Tak for lykønskningen af min nye rolle som socialminister og minister for nordisk samarbejde og for at fremhæve de dagsordner på socialområdet, som I i særlig grad mener kræver politisk handling. Jeg har noteret mig jeres perspektiver med stor interesse og ser frem til det store og vigtige arbejde, der venter mig.

Jeg er enig i, at kommunerne som vores centrale velfærdsaktør skal kunne levere på indsatser til alle borgere. Her er det ingen hemmelighed, at udgiftsstigningen på det specialiserede socialområdet er et væsentligt opmærksomhedspunkt. Jeg er optaget af pengene anvendes der, hvor de har mest gavn for borgerne. For mig er det vigtigt, at borgere på botilbud får den indsats, som skal til for at opfylde borgerens behov, og at der ikke betales for noget, som ikke kommer borgeren til gavn. I dag kan det være vanskeligt for borger, pårørende og sagsbehandler at vurdere, om det er tilfældet. Derfor er behov for større gennemsigtighed og bedre strukturer på botilbudsområdet. Derudover er jeg også glad for, at det indgår i Aftale om kommunernes økonomi for 2027, at der etableres en ny lånepulje til udvidelse af botilbudskapaciteten, så vi understøtter, at det er et tilstrækkeligt antal pladser til borgerne.

Jeg er fuldstændig enig med jer i, at vi skal slå ned på kyniske kriminelle, som udnytter det sociale område og nogle af samfundets mest udsatte borgere. Derfor har vi også udsendt lovforslag om styrket indsats mod snyd og svigt på sociale tilbud og afskaffelse af ikke-godkendte tilbud i høring før sommerferien. Det er min forventning, at lovforslaget vil blive fremsat i den kommende folketingssamling.

Lovforslaget indeholder initiativer som netop har til formål at slå effektivt og resolut ned på de brodne kar der udnytter området ved for eksempel at udvide reglerne om karantæne, indføre særregler om rettighedsfrakendelse og krav om, at personer dømt for visse forbrydelser ikke skal kunne være ansat i hverken offentlige eller private tilbud.

Selvom vi med dette lovforslag strammer skruerne, vil der stadig være kriminelle, som er dygtige til at finde huller i lovgivningen. Derfor skal vi hele tiden være på vagt, og jeg vil også se på, om der er behov for at iværksætte yderligere initiativer på længere sigt.

Tak for at gøre mig opmærksom på den udvikling, I oplever på misbrugsområdet. Jeg deler til fulde jeres bekymring over de tendenser, I beskriver. Der er ingen tvivl om, at misbrug har enorme konsekvenser for den enkelte, pårørende og samfundet som helhed, og vi har som samfund et stort ansvar for at forebygge og sætte ind med relevant hjælp. Det gælder ikke mindst børn og unge, der starter et misbrug alt for tidligt i livet. Det optager mig meget, hvordan vi forebygger dette og hjælper både børn, unge og deres familier bedre.

Afslutningsvist vil jeg sige, at jeg er helt enig med jer i, at vi som samfund har et meget stort ansvar i anbringelsessager. Derfor er jeg også meget optaget af, at retssikkerheden er i orden. Man skal som familie kunne føle sig helt tryk ved, at kommunens sagsbehandling lever op til lovkravene. Derfor tager jeg også Rigsrevisionens beretning om kommunernes behandling af anbringelsessager meget alvorligt. Jeg ved, at der i lovgivningen er opstillet mange krav i disse sager, hvilket gør det meget komplekst. Men det er der en grund til. For anbringelsessager er noget af det mest indgribende, man kan gøre over for et barn og en familie. Jeg har en klar forventning om, at kommunerne retter op og overholder alle proceskrav i barnets lov. Herudover vil jeg afvente evalueringen af barnets lov, der blev igangsat som en del af Aftalen om Børnene Først. Med viden fra evalueringen kommer vi til at få et bedre grundlag for at sætte ind med nye tiltag, herunder mulige lovændringer på området.

Tak for invitationen til et møde, som jeg meget gerne vil takke ja til. Mit sekretariat vil række ud til jer snarest muligt i forhold til den nærmere planlægning. Jeg ser frem til vores fremtidige samarbejde om socialområdet til gavn for mennesker, der af den ene eller anden grund har brug for hjælp.

Med venlig hilsen

Monika Rubin
Socialminister